ARXIU

la font picant: història de dos pobles

JORDI PINART

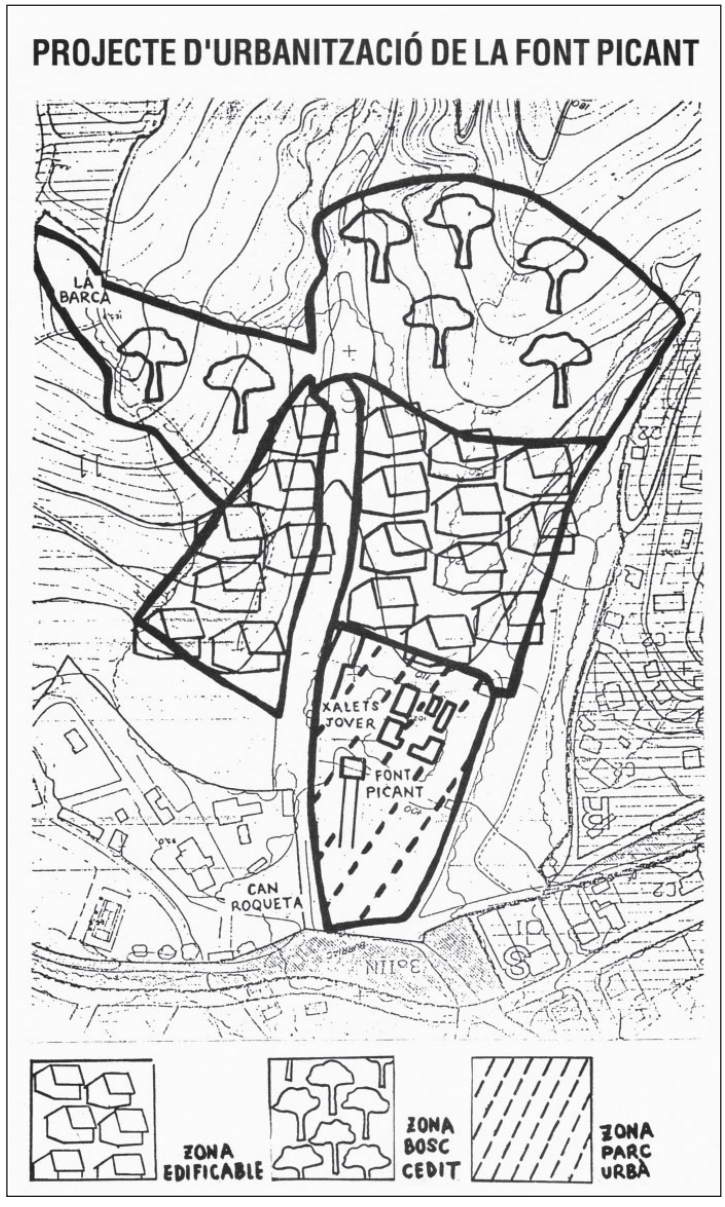
Aquest article és deutor d'una carta que havia de ser publicada en aquest número. Aquella carta la vaig escriure per estar en desacord amb una afirmació de l'anterior editorial però, en un altre escrit d'aquesta mateixa revista, ja s'expliquen i clarifiquen conceptes i, per tant, crec que no cal insistir més en aquesta part de la història de l'adquisició de la Font Picant. En canvi, sí que opino que és important explicar diversos fets succeïts després del seu tancament l'any 1976 per part dels propietaris, la família Jover. Aquest acte que girava d'esquena la Font al poble ha deixat en el nostre record una important manifestació de rebuig i repulsa. No va servir de gaire ja que la propietat va mantenir el tancament i els primers consistoris democràtics només varen aconseguir que restés obert part del recinte al públic.

El camí per recobrar la Font Picant per a usos públics ha estat llarg i feixuc. L'anormalitat que en un terreny en mans privades tingués durant uns anys un intens ús públic va fer més dura i sentida la decisió de la propietat. Una vegada tancada he tingut la possibilitat de viure com a part activa diferents processos: el de la lluita per recuperar la Font, el de confrontació amb diversos governs municipals per impedir-ne la urbanització i, finalment, el de la recuperació per incorporar-la al patrimoni municipal.

Molts ens queixem de la debilitat de la memòria històrica i d'aquests, pocs intentem per molts mitjans que la història no es perdi i donar les eines per a que les generacions futures puguin entendre els coms i els perquès. I `fonts` és una eina ideal per ajudar a escriure, amb la cura necessària, la història de la forma més exacta possible.

Fa venir basques comprovar la fragilitat d'aquesta memòria i veure que alguns dels que ara fan grans escarafalls i es congratulen del paradís recuperat van intentar, en el passat, diverses vegades urbanitzar la Font Picant. La seva miopia, o els acords que es signen amb llums apagades i taquígrafs tetraplègics, quasi va arribar a guanyar a l'època del govern monocolor de CiU amb l'alcalde Canal al capdavant. El Ple Corporatiu del 7 d'abril de 1989 va aprovar un document d'acord entre la propietat i l'Ajuntament. En el DOG 1147, de 26 de maig de 1989, es proposava la modificació del Pla General per zonificar la Font i el seu entorn. Això significava, entre d'altres coses, que aparegués una zona d'habitatges d'ús privat de 2,7 hectàrees. A més, el pírric acord, només incrementava en poc més de 13.000.000 de pessetes les arques municipals. Tot plegat un desastre i un retrocés quan, fins i tot, la gent que havia manegat l'urbanisme en l'anterior consistori havia apostat per aconseguir de nou la Font a través de l'expropiació.

La decidida mobilització de la Comissió Onze de Setembre, primer, i d'una munió del teixit

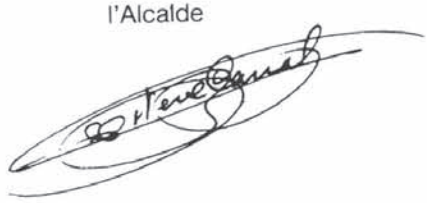
Ajuntament d'Argentona

FULL INFORMATIU

Acord entre l'Ajuntament i el senyor Jover

L'Ajuntament d'Argentona informa que, havent arrivat a bon terme les negociacions amb el Sr. Jover per urbanitzar la Font Picant va convocar un ple extraordinari el divendres, dia 16 de desembre, on s'aprovà per majoria: 8 vots (Convergència i Unió) contra 5 vots (PSC-PSOE, Iniciativa per Catalunya i Partit Popular), la requalificació urbanística de la Font Picant i dels boscos que la envolten.

l'Alcalde

-BAN-

L'Alcalde President de l'Ajuntament d'Argentona

Faig saber: Que d'acord amb l'Edicte en el Diari Oficial de la Generalitat (DOG núm. 1147 de data 26 de maig de 1989) i amb el Reglament de la Llei d'Administració Local, i transcurregut el termini legal d'una setmana d'exposició pública de la modificació del Pla General d'Urbanisme, sense que ningú s'hagi dirigit a l'Ajuntament presentant al.legacions o consideracions sobre la proposta,

L'Ajuntament adjudica el Projecte a l'empresa Promociones Urbanísticas de Argentona, S.A..

D'acord amb l'article 69 de l'esmentada Llei, l'empresa o llurs representants legals, és l' única amb els permisos necessaris per a iniciar la promoció i venda de parcel.les de la nova urbanització.

La qual cosa es fa pública per a coneixement dels vilatans d'Argentona.

L'ALCALDE

El Alcalde Presidente del Ayuntamiento de Argentona.

Hago saber: Que de acuerdo con el Edicto en el Diari Oficial de la Generalitat (DOG núm. 1147 de fecha 26 de mayo de 1989) y con el Reglamento de la Ley de Administración Local, y transcurrido el plazo legal de una semana de exposición pública de la modificación del Plan General de Urbanismo, sin que nadie se haya dirigido al Ayuntamiento presentando alegaciones o consideraciones sobre la propuesta,

El Ayuntamiento adjudica el Proyecto a la empresa Promociones Urbanísticas de Argentona, S.A..

De acuerdo con el articulo 69 de la mencionada Ley, la empresa o sus representantes legales, es la única con los permisos necesarios para iniciar la promoción y venta de parcelas de la nueva urbanización.
Lo que se hace público para conocimiento de los ciudadanos de Argentona.

EL ALCALDE

associatiu i polític, després, va aconseguir constituir la Coordinadora Popular per a la Font Picant. Aquesta part de la història va acabar amb un debat, el 19 de novembre de 1989 al Centre Parroquial, amb un clarividents i didàctic Amadeu Burguera representant la Coordinadora i defensant la no urbanització, enfront de l'equip de govern. Aquell dia es desmuntà aquell "negoci" rodó. Val a dir que, fins i tot, CDC i UDC es van posicionar, com a partits, en contra del que havien decidit el seus membres al govern.

Més endavant ho va intentar de nou CiU estant alfront de l'alcaldia l'any 1997. En aquell moment governava amb el recolzament d'ERC. L'alcalde Casabella afirmava que mai s'obtindria la Font Picant per la via de l'expropiació (podeu llegir unes declaracions seves al diari *El Punt* de 9 de gener de 1998, pàgina 8). La seva solució va ser empescar-se, amb la iniciativa i recolzament dels regidors del PP, tot i que estaven a l'oposició, i ignorant la posició contrària del seu soci de govern. De nou tornaven a posar com a única solució la urbanització d'una gran part del paratge a canvi d'un reduït espai d'ús públic. Ho va impedir la ferma negativa per part d'ERC a negociar cap mena d'acord que fes perdre un metre del lloc i que acceptar-ho comportava trencar l'acord de govern. I això ho poc dir de primera mà perquè jo era el regidor d'ERC.

Realment regira l'estómac veure i escoltar segons què, quan alguns l'únic picant que sabien situar en el mapa era l'aigua de Vichy i, d'altres, una majoria, l'haguessin urbanitzat sense manies ni miraments. I si algú està elucubrant fer algun paral·lelisme d'aquest procés amb la problemàtica de Can Doro i la font de Sant Domingo que ho deixi estar. Són situacions molt diferents en el fons i en la forma i, si cal, m'ofereixo a explicar-li a qui vulgui les meves raons per pensar així.

Argentonins,

SALVEM LA FONT PICANT!

L'Ajuntament vol recuperar la Font Picant, parc urbà del poble, a canvi d'assumir l'obligació d'autoritzar la construcció de 30 vivendes en una zona qualificada en l'actual Pla d'Urbanisme com a bosc permanent, i acceptant, a més, el bosc de la Barca com a compensació, quan ja és d'ús públic.

Tal com vàrem defensar l'any 1976, com a vilatans volem que la Font continuï essent del poble, com sempre ha estat.

Per això, els representants de les forces polítiques i socials, de les entitats culturals, esportives i socials del poble, reunits el passat dimarts dia 24 d'octubre, demanem la teva signatura per donar a entendre a l'Equip de Govern actual que aquesta decisió no representa la voluntat majoritària del poble.

Argentona, 24 d'octubre de 1989

Unió Democràtica de Catalunya
Convergència Democràtica de Catalunya
Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
Iniciativa per Catalunya
Alternativa Verda
Moviment de Defensa de la Terra
Catalunya Lliure
Comissió Onze de Setembre
Centre Parroquial
Amics del Museu del Càntir
Aixernador
Llaç d'Amistat
A.P.A. Bernat de Riudemeia
A.P.A. Francesc Burniol
Cine Fòrum
Cine Club
Col.lectiu Triquinosi
Club d'escacs
Consell Pastoral
Grup Rialles
Colla de grallers "Els Nois del Vici"

ARGENTONA – DIRECTO DE PROMOTOR

SOLARES EN ZONA RUSTICA

URBANIZACION FUENTE PICANTE

- 1000 m2 PARA UNA TORRE UNIFAMILIAR
- MUY BUENA SITUACION
- EN PARAJE NATURAL
- VISTAS INMEJORABLES
- MUCHA AGUA

Puasa

TELEFONOS:

zona Maresme: 797 14 44 SR. ESTEBAN
799 12 65 SR. JUAN
zona Cataluña: 426 38 38 SR. JOSE

VENDE

Promociones Urbanísticas de Argentona, S.A.

I el darrer moment d'aquesta balada, fins ara trista, és quan el govern, del PSC i l'Entesa, encapçalat per Antoni Soy aconsegueix després de moltes i difícils negociacions arribar a una solució ideal (no trencar el paratge de la Font), justa (és una permuta amb altres terrenys i que té els informes favorables dels tècnics municipals i de la Generalitat) i amb futur (deixa una quantitat de diners per poder fer les primeres actuacions de millora). Es continuava deixant el cadàver podrint-se? Després de tanta lluita, hi deixaven algun llençol en la bugada? Quant valia o val tenir la Font dintre del nostre patrimoni? La decisió havia de ser ferma i, a més, s'entroncava amb el que sempre les forces progressistes d'Argentona havien defensat, que era recuperar íntegrament la Font Picant.

Qualificar d'abusiu aquest acord és un error és miri com es miri. El més trist de tot és que l'oposició d'aquell moment no hi donés suport; però, ben mirat, aquests eren el que sempre l'havien volgut recuperar a canvi d'urbanitzar-la i els devia ser difícil renunciar a segons què i a contribuir a la foscor històrica tirant pedres als fanals i amputant les mans als taquígrafs.